

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. obištevno uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobó vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročnje se lahko s vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Državni zbor.

Na Dunaji, 27. februarja.

Poslanska zbornica je v današnji seji nadaljevala razpravo o kazenskem zakonu in sicer o četrtem poglavju, nanašajočem se na izvolitev in delovanje javnih zastopstev.

Prvi govornik posl. dr. Pacak je obžaloval, da je zbornica vedno prazna, naj se razpravljajo še tako važne reči. Koaliranci pridejo le kadar je kaj veselega pričakovati ali kadar je dovoliti kaj podpore kaki delniški družbi. (Posl. Pernerstorfer: Ali kadar je treba prepričati volilno reformo!) Neko koalicijsko glasilo je pisalo v nedeljo, da bi večina, ko bi imela kaj zmisla za važnost tiskovne svobode, morala reči vladi: Če se ne premeni objektivno postopanje, se ne dožene novi kaz. zakon. To bi bilo zoper koalicijski katekizem, ki uči: 1.) verjemi slepo, kar reče koalicijska vlada; 2.) glasuj za vse, kar predloži koalicijske večine odbor; 3.) ne govori zoper to, kar dela koalicijska vlada, naj je že dobro ali slabo, kajti Plener je to rekel, Windischgrätz je to potrdil in za to je veliki duhovnik koalicijske Schönborn. Levičarji so izdali svobodo in

spletajo sedaj bič zase. V Pragi so oblastva iznašla politične zločine, kateri se niti zgodili niso. Govornik razpravlja o konfiskaciji deželnozborskih govorov in zahteva, naj se določi, da je kaznovati tudi uradnike, če falsificirajo volilne liste itd. ter nasvetuje, naj se predloga vrne odseku.

V istem zmislu je govoril tudi posl. Slavik, posl. dr. Slama pa je pojasnjeval neodvisnost sodnikov, kakor je v resnici. Povdarjal je, da se je od njega zahtevalo, naj odloži mandat, če hoče avanzirati, omenil, da je bil neki sodni pristav premiščen, ker je sodil premilostno, dočim so praški izjemni sodniki avanzirali, ker so svojo stvar dobro opravili.

Posl. dr. Scheicher se je krepko potegoval za politično svobodo in tiste, ki ravnodušno gledajo, kako se čedalje bolj utesnuje ta svoboda, svaril reši: Propadli boste, dan se nagiba k večeru in vsi, ki danes ne ščitijo svobode in pomagajo stvarjati uduševalne paragrafe, vsi ti se bodo še močno kesali.

Mladočehi in drugi svobodomiselní poslanci so tem besedam vibarno ploskali, posl. Pernerstorfer pa je vzkliknil: To je v resnici liberalen duhovnik!

Govoril je še posl. Purghart, potem pa je pravosodni minister se potegoval za predlogo in zavračal predgovornike.

Posl. Pernerstorfer je dokazoval, da je vsa reforma malomarno zasnovana, česar je v prvi vrsti kriva levica, ki se za nobeno stvar več resno ne zanima. Levičarji sploh nimajo več zmisla za politične delikte, ker jih sami ne morejo storiti, saj nimajo nikakega političnega prepričanja več. O svojem liberalizmu ne vedo ničesar več, skrbje samo, da ostanejo njih pristaši v ministerstvu in da slepe svoje volilce. Govornik je konečno rekel, da spoštuje zbornico le tisti, katerega silijo barbarske kazenske določbe, za kar ga je predsednik poklical k redu.

Ko so še govorili Menger, Scheicher in Pininski, se je debata zaključila.

Koncem seje so poslanci Pacak in tovariši nujno predlagali, naj zbornica izjavi, da je sodno postopanje glede govorov izrečenih v drž. ali dež.

zboru zoper določbo čl. 16. drž. osnovnih zakonov in zoper §. 28. tisk. zak. O tem predlogu se je unela viharna razprava, v katero so posegli dr. Pacak, dr. Kronawetter, dr. Herold, dr. Lueger, dr. Ba-reuther in — dvakrat pravosodni minister. Značilna je bila debata, ker je pojasnila, kako se postopa proti opozicijskim listom. Nujnost se je seveda odklonila.

Prihodnja seja bo v petek.

V Ljubljani, 28. februarja.

Celjska gimnazija. Pričakovati je, da bode nekaj mesecev vprašanje o celjski gimnaziji popolnoma obvladalo avstrijsko notranjo politiko, kakor so jo ob svojem času dunajske punktacije. „Przeglad“, kateri poljski list ima zvezo z levico, toži, da je položaj poljskega kluba v tem vprašanju jako težaven. Glasovati bode moral proti levici ali pa proti Hohenwartovemu klubu, kar je pa oboje jako kočljivo. Nadeja se pa ta list, da se bode našel kak pot, da o tej stvari glasovati ne bode treba. Najbrž misli poljski list, da bi se vsa stvar še odložila, kar pa ne pojde. Sicer je pa vlada sama kriva vsega tega težavnega položaja, ker se je preveč ozirala na levico. Vpeljala naj bi bila administrativnim potem paralelke, pa bi ne bilo treba nobenega sklepanja. Celjski Nemci bi bili zabavljali kacihi 14 dnij po svojem glasilu, pa bi bilo vse mirno. Drugi Nemci bi se pa za vse ne bili dosti zmenili. Vprašanje je le zaradi tega tako težavno postalo, ker je vlada preveč omahovala in stvar odlašala. Nemci so dobili čas za agitacije in pogum, videč, da se jih vlada boji. „Czas“ pa misli, da bodo Poljaki glasovali za dvojezično gimnazijo v Celju in da se ta postavka vzprejme vzlic opoziciji liberalnih Nemcev.

Koalicija se maje in zatorej ugibljejo, kako bi jo podprli. Dunajski dopisnik „Münchener Allg. Zeitung“, o katerem se ve, da ima zveze z nekaterimi koalicijskimi vodjami, trdi, da je krona prepričana o potrebi koalicije. To je pač zloraba krone v strankarske namene in ima le namen, pritiskati na nekatere stranke. Prepričani smo, da tudi taka sredstva ne bodo za dolgo pomagala.

Listek.

Psyche

Črtica; česki spisal Svatopluk Čech.

Okrutnež!

Rekel je takoj, da ne bode šel. Ali je njegova beseda nedotakljiv zakon? Za trdno sem se nadejala, da se bode konečno vendar-le podal. S tem, kar sem si polagoma prihranila, napravila sem si skrivaj prav ukusen kostum za Psycho, — saj je ona najljubša njegova podoba iz bajeslovja! Šele zadnji trenotek sem ga hotela presenetiti s tem kostumom, prepričana, da bode vpognil tilnik pred nežno ljubico Amorjevo in pred — popolno istinitostjo!

O, nisem poznala trdovratnosti tega tilnika! Kostum mu je prišel pred časom danes v roke.

Tenka tkanina razgrne ne preveč varno, in vzklikne:

„Kaj je to? Maskeradna obleka?“

„Da, moj kostum za današnji ples“, odgovorim z laskajočo prošnjo v očeh in s trdnim glasom.

„Ti — Psyche?“

Glas, s kakoršnim mi je stavil to vprašanje, me je res razžalil.

„Zakaj bi se ne oblekla kot Psyche?“ vprašam razdražena. „Sem-li morda pretumpasta za ta kostum, nepriljavna, grda —?“

„Ali pomisli, da nisi več dekle! Za omoženo žensko pa se tak kostum kratko ne spodobi. Sicer pa — precej, ko si mi prvič o tem omenila in pozneje še nekaterekrat sem izjavil, da ne bodem šel na današnji ples. Povedal sem ti, da imam jutri važno opravilo, za katero se moram še danes pripravljati pozno v noč, da —.“

In trdovratnež ponovi vse plitve izgovore, s kojimi je hotel podkrepiti svojo trdokornost in vladovelnost.

Zaman so moji ugovori, prošnje, solze, — njegovo kamenito srce se ni dalo omečiti.

Konečno zbežim v sru in solzah v svojo sobo, — gotovo je čul, kako sem znotraj hitro dvakrat obrnila ključ, — ločena sva, — naj se on poleg pripravlja na jutrajšnje opravilo zaradi mene do jutranje zore, — ni se mu treba bati, da bi ga motile.

S tako neprijaznimi mislimi koraka mlada gospa v svoji sobi po pregrinjalu, katero je odnašalo šum njenih hitrih stopinj. Na jedenkrat obstoji pred zofo, kjer je zapeljivo ležal perutast kostum za Psycho.

„Ubogi kostum!“

Prihrani si ga lahko za bodoče leto, tako jo je soproj tolažil.

Za bodoče leto! Koliko sarkazma!

Tako ravna ž njo, četrt leta po svatbi. Videl je v njej še vedno učenko, katero je podučeval v hiši njenih roditeljev. Ali kako drugače, kako popolnoma drugače se je takrat vedel proti njej. Seveda, na prvi pogled je bil strog, ali izpod stroge skorje častitljivega profesorja so kradoma sijali pogledi občudovanja in hrepenenja, pogledi najnežnejše ljubezni, ki so njej odkrili vso njegovo dušo, mnogo preje, predno mu je odločilna besedica zdrknila z ustnic . . . Ona se spominja tistega trenutka.

Da. Psyche, baš Psyche mu je razvozlala molčeči jezik.

Bila sta sama v sobi. Mladi profesor začne svoji učenki odkrivati skrivnosti starodavnih pravljic in nagloma obstane, ko dospe do onega mesta, ko se Psyche s svetilko v roki tiho nagne nad spečim Amorjem.

Pri tem jo pogleda toli čudno, da postane rudeča in oči povesi. Čutila je samo, da je njegova roka prišla njeno in čula prisrčen vzdih:

„Ti si najlepša podoba, Psyche, kar sem jih kedaj videl, kar sem kedaj sanjal. Jaz te ljubim, moja sladka duša! . . .“

Graški mestni zbor proti deželnemu zboru. Graški mestni zbor je sklenil neko jako ostro resolucijo, v kateri obsoja nemške nacionalce in liberalce, da so odstopili od prvotnega Kienzlo-vega predloga in pozivlje nemške poslance, da vse-ako izstopijo iz koalicije, ako bi se vzprejela celjska dvojezična gimnazija. „Grazer Volksblatt“ se zaradi tega jako hujuje in zmatra ta sklep mest-nega zbora za zasmehovanje konservativcev in po-zivlje vlado, da naj sklep ustavi.

Zanimiva odločba ministra Madeyskega. Minister Madeyski je v nekem posebnem slučaju od-ločil, da ima v duhu šolskega reda razrednik nad-zorovati učence pri verskih funkcijah, pri njem se imajo učenci srednjih šol opravičevati, če ne pridejo k službi božji, in on ima eventualno dajati tudi di-spenze v tem oziru. Ministerstvo pravi v utemelje-vanju, da s tem, da se katehetom odvzame nad-zorovanje mladine, njih stališče nič ne trpi, temveč le pridobi. — Dunajska „Reichspost“ hudo kritikuje to odločbo, po kateri tudi kak žid more nadzoro-vati katoliško mladino pri božji službi, kar se bo gotovo večkrat zgodilo v domovini ministra Ma-deyskega.

Madjarska lojalnost se je zopet jako lepo pokazala ob smrti nadvojvode Albrehta. Skoro vsi madjarski listi jako zaničljivo pišejo o tem članu cesarske rodbine. „Magyar Hirlap“ pravi, da ne more izražati čustev, ki bi ne bili resnični. Na oseški deželno-brambovski vojašnici se je bila raz-vila črna zastava, katera se je pa zopet umaknila na višje povelje iz Budimpešte. Ta dogodek pač mišljenje madjarske gospode jako dobro karak-terizuje.

Novi ruski minister unanjih stvari. Preko Londona prihaja novica, da je veleposlanik Staal imenovan novim ruskim ministrom vnanjih stvari. Staal je že priletel diplomat, kajti rojen je 1823. l. in je pred nekaterimi tedni slavil že petdesetletnico svojega diplomatičnega poslovanja. S Staalom bi bili najbrž precej zadovoljni Angleži. Nemški liberalni listi so tudi takoj v začetku se navduševali za tega diplomata, ker se nadejajo, da bo pospeševal prijateljstvo mej Nemčijo in Rusijo.

Italija in Francija. Mej tema državama vlada največja nezaupnost. Francozi sedaj delajo velike utrdbe in to vznemirja italijanske vojaške kroge in premišljajo, da bi ustanovili velik utrjen ostrog v Castrogiovanniju, središči Sicilije, v varstvo tega otoka. Seveda proučevati načrte je lahko, a težje jih bode Italijanom izvesti pri njih slabih državnih finan- ciah. V tem oziru se ne more meriti Italija s Francijo, kateri ni nobena težava dobiti denarja, če tudi so se njeni državni dolgovi že močno nagromadili.

Rumunski rudniški zakon. Rumunska vlada sedaj napenja vse sile, da zmaga s predlogo rudni-škega zakona. Proti vladni predlogi je vsa opozicija, ker se ž njo dovoljuje tujcem baviti se z rudokop- stvom v Rumuniji. Vlada je predlogo najprej pred-ložila senatu, ki jo je vzprejel po burni razpravi z večjo večino, nego je vlada sama pričakovala. Težje bode pa v zbornici poslancev, a vendar se vlada nadeja, da dobi večino.

In zdaj?

Jedno leto je komaj od onega trenutka in ista usta govore z zaničljivim posmehom, da nisem spo-sobna, predstavljati Psycho. — In zakaj? Ker sem mej tem postala njegova soproga, — njegova so-proga? Ne, samo dekla, rokinja...

Kakor rabelj me tu notri zapre mej tem, ko sto družih srečnejših žen žarečih lic hite v vrtinec nedolžnega veselja.

O, zdaj gotovo prihaja že zadnji voz, zdaj se že pisana mešanica plesalcev ziblje sem in tje, smejoč in šaleč se po dvorani. Do zdaj nisem še nikdar užila tega veselja. Danes sem hotela prvič na maskeradni ples, — prvič v življenji. To je samo lisasta dolgočasnost, meni on. Jaz ne verujem. In zakaj mi jo ne pokaže?

Ubogi kostum!

Zaman si napravljen. Tvoja lepa metuljeva krila se ne bodo razvila k sijajnemu poletu, nobeno človeško oko se ne bode razveseljevalo nad tvojo mavrico! Pod streho bodo bledela in zvenela sredi prašne šare!

Ne, tega ne smejo!

Vsaj jaz sama te hočem videti v popolni krasoti. Tega mi okrutnež ne more braniti!

(Konec prih.)

Deželnega poslanca Ivana Hribarja prvi govor

povodom proračunske razprave v deželnem zboru kranjskem dne 16 februarja 1895.

(Po stenografičnem zapisniku.)

(Dalje.)

Ali če sploh premišlujem o političnem živ-ljenji na Kranjskem, vidim, da stoji to življenje pri nas v znamenji c. kr. okrajnih glavarjev. O okr. glavarjih je bilo tukaj mnogokrat govorjenje in največ pritožb se je čulo ravno o njih. Ne bodem preiskaval, v koliko da so bile te pritožbe opravi-čene; jedno pa moram sklepati iz resolucije, katera je včeraj bila sprejeta v tej visoki zbornici: da se v naši deželi kot politični uradniki še vedno na-meščajo osebe, katere niso zmožne slovenskega jezika.

Utegnilo bi se mi ugovarjati, gospoda moja, da primanjkuje slovenskega dorastka v politični službi. To je deloma resnično, pa zakaj ga ni? Ker vsak Slovenec, če prestopi v politično službo, vidi, kako ga mlajši ljudje preterujejo, kako ti avanzujejo, on pa ostaje vedno in vedno na nižjem službenem mestu. Vsaj smo ravno lani videli, kako se je politični uradnik, rodom Slovenec, naveličal večnega čakanja in je zato rajše izstopil iz politične službe. Vsaj ni nobena tajnost, gospoda moja, da dandanes v po-litični službi samo plemenitaši, vzlasti od barona navzgor hitro avanzujejo; kar pa ni plemenitašev, tistim gre jako žaltovo. In ravno dežela naša je ona dežela, v katero prihaja največ plemiških sinov, da hitro napravijo karijero. Jedino Bukovino imate še, kjer se taki poskusi vrše morebiti še obilnejše kakor pri nas. Prepričan sem, da bi ne bilo težko, dobiti za politično službovanje dovolj uradnikov popolnoma zmožnih slovenskega jezika, ko bi vlada se hotela postaviti na stališče, katero je v ustavi izrečeno: da so namreč vsakemu avstrijskemu državljanu jednako pristopne vse državne službe. Če ima politični uradnik plebejskega, slovenskega rodu tiste sposobnosti, kakor slovensčine ne znali urad-nik plemiškega rodu, potem bi mu morala dana iti prednost pred plemenitašem. Žalibog, da za to neče vedeti vlada. Bojim se le, ker sem lanskega leta čital, da misli vlada število okrajnih glavarjev — ne okrajnih glavarstev — na Kranjskem pomnožiti, da bode to storila samo zaradi tega, da se bode moglo namestiti še nekoliko plemenitašev, za ka-tere vlada nima nikjer druge prostora. Doslej ni-sem slišal, da bi se nameravalo pomnožiti število okrajnih glavarstev, s čemer bi nam bilo ustrezno, temveč bojim se, da se bode pomnožilo le število okrajnih glavarjev s tem, da se kreira nekaj novih službenih mest pri c. kr. deželni vladi.

Gospoda moja, kako pa je z našim šolstvom? Na šolskem polju smo Slovenci tudi v tej kronovini še vedno zadnji izmed avstrijskih narodov. Lahki, katerih je v naši državi komaj polovica toliko ka-kor nas Slovencev, imajo popolne srednje šole s svojim učnim jezikom; Rusi v Galiciji, s katerimi vlada tudi ne simpatizuje posebno, imajo dve po-polni srednji šoli z ruskim učnim jezikom, le nasproti narodu slovenskemu postopa vlada tako macehovsko, da ša dandanes nimamo niti jedne popolnoma slovenske srednje šole. Ko smo tukaj govorili, da naj se v 5. in 6. gimnazijskem razredu za štiri predmete uvede slovensčina kot učni jezik, nam je gospod deželni predsednik dal razumeti, da bode to šlo jako težko. Ali kljub temu se mi ne bodemo ustrašili nobenega truda. Skrbeli bodemo, da se pripravijo slovenske učne knjige in potem bodemo z vso silo zahtevali, da se jedenkrat tudi nam Slovincem stori pravica. O c. kr. deželnem šolskem svetu tukaj govoriti, je skoraj odveč. Vsaj se je o njem govorilo pri razpravi o proračunu normalnošolskega zaklada in vsaj veste vsi, kako naklonjenost kaže c. kr. deželni šolski svet zahte-vam slovenskega naroda.

Zakaj, gospoda moja, pa so pri nas razmere tako žalostne? Jaz pravim da zato, ker narodna stranka v tej visoki zbornici ni več tista, kakoršna je bila nekdanj; ker nima več tistega poguma, ki je pred nami navdajal politične bojavnike naše na-rodne stranke. Spominjam Vas samo na jedno jako značilno stvar.

Dne 2. oktobra 1890. sešli so se v Ljubljani poslanci vseh slovenskih kronovin, da se posvetu-jejo o programu, po katerem bi se imeli ravnati vsi slovenski poslanci. Končno se je sprejel dotični program z vsemi glasovi, in naročilo se je vsem slovenskim poslancem, da ta program v veljavo spravijo v svojih deželnih zbiorih.

Gospoda moja, kaj se je zgodilo pri nas? Sprejelo se je par toček; glede drugih toček pa narodna večina ni imela toliko poguma, da bi jih bila spravila pred forum te visoke zbornice. Takošen je dandanes pogum narodnih zastopnikov. Zato pa se ni čuditi, če Slovenci v političnem oziru ne na-predujemo bolje, kakor smo napredovali dosedaj. Velik del narodne stranke v tej visoki zbornici je prešinila koalicična popustljivost. Koalicija je tudi pojem, o katerem smo tukaj že večkrat govorili in o katerem bi bilo odveč, da bi še jaz govoril. Toliko je gotovo, da je glavni namen koalicije, zadrževati vsa narodna vprašanja in, žalibog, ona razume stvar tako, da hoče zadrževati narodna vprašanja, kadar gre za korist Slovanom; nikakor pa ni videti iz

postopanja nemške levice n. pr. v štajerskem de-želnem zboru, da bi koalicija hotela zadrževati na-rodna vprašanja, kadar gre za koristi nemške na-rodnosti. Kadar je govor o slovenskih narodnih težnjah, vidite tudi v tej visoki zbornici, da se močje narodnega prepričanja družijo s koalicijami v načelu, da je treba z dnevnega reda postavljati na-rodna vprašanja. Tem razmeram je pa tudi pripisati velik del politične miselnosti, v kateri živimo dan-danes. Vseled tega se širi pri nas nek čuden duh, kateri bi imenoval duh internacionalizma. Nekdanj smo imeli drug pojem za to prikazen, nazivljali smo jo nemškutarstvo, dandanes pa je ta izraz prišel nekoliko iz mode in zato govorim rajše o mejna-rodnih nazorih, katerih se je držal n. pr. tudi naš deželni odbor, ko je izdal famozni ukaz, da se v Ljubljani ne smejo napraviti samoslovenski napisi na uličnih tablah, kakor je bil to sklenil mestni zastop Ljubljanski.

Jaz sem popolnem prepričan, da se — recimo n. pr. politična dioskura Žitnik in Povše — nikakor ne strinjata z nazor, katere je deželni odbor na-vedel v opravičevanje svojega ukaza.

Gospod tovariš dr. Žitnik je v svojo čast že sam to naglašal; ali vendar vem, da bodeta, če ju vprašate, če gresta v tej stvari z deželnim odbo-rom, odgovorila: „Midva se strinjava z deželnim odborom.“ In zakaj Vam bodeta dala tak odgovor? Ker sedita na tisti politični ladiji, katero krmi častiti današnji gospod poročevalec kanonik Klun. (Poročevalec Klun: „Jaz sem torej ta vel'k nem-škutar!“ — Veselost.)

Gospoda moja, čisto naravno je, da se je, ko je v narod prodrla vest, da je deželni odbor — opiraje se na moč, ki mu jo daje § 84. mest-nega statuta ljubljanskega — zaukazal ustaviti sklep mestnega zbora glede samoslovenskih napisov na ljubljanskih uličnih tablah po vsej slovenski domovini odzvala burja nevolje. Vsak slovenski rodo-ljub je čutil, da se je s tem ukazom dal udarec v obraz slovenski narodnosti in da je bil to jako ob-čuten udarec, občuten tembolj, ker je prihajal od korporacije, od katere bi bili Slovenci smeli po vsej pravici pričakovati, da bode vedela varovati naše koristi in braniti naše pravice pri vsaki priliki; pričakovati, da si bode vselej v takih slučajih po-klicala v spomin, da smo Slovenci v tej kronovini že dosti dolgo hlapčevali v deželo priseljenemu Nemcu. Osamosvojenje, dejal sem, mora biti geslo vseh narodov. Postavljati se morajo na lastne noge. Zlasti bi to geslo moralo aktualno biti za one na-rode, ki so leta in leta živeli v sužnosti. In res vidimo vzgled v onostranski državni polovici, koliko so Madjari dosegli, ker v dnevi suženjstva niso izgubili vere in zaupanja v lastno svojo moč in veljavo.

(Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. februarja.

— (Cesarjeva zahvala.) Današnjega urad-nega lista posebna izdaja prijavlja lastnoročno pismo cesarjevo na ministerskega predsednika Windisch-graetza, s katerim pismom se presvetli vladar za-hvaljuje za izraze sožalja na smrti nadvojvode Albrehta.

— (Gostovanje hrvatske umetnice.) Kakor smo že poročali, stopi jutri prvič pred slovensko občinstvo hrvatska umetnica gospodična Hermina Sumovska kot gost in sicer v ulogi Marguerite Gautier v Aleksandra Dumasa efektni drami „Dama s kamelijami“. Znano je, da spada težka uloga Marguerite Gautier mej paradne uloge velikih tra-gedinj Eleonore Duse in Sare Bernhard in da sta si ti umetnici priborili baš s to ulogo svetovno slavo. Naša hrvatska umetnica ustvarja ta značaj deloma po uzorih omenjenih tragedij, večinoma pa samostojno in z uprav pretresujočo realitiko. Za-nimanje za to predstavo je splošno. Brezdvomno bode naše občinstvo na primeren način pozdravilo simpatičnega hrvatskega gosta. — Vodstvu sloven-skega gledališča se je tudi posrečilo dobiti za pri-hodnje tri predstave kompletno civilno godbo na lok, katera bode igrala mej posamičnimi dejanji.

— (Slovensko planinsko društvo) razpo-šilja ravnokar svoje letno poročilo za l. 1894., v katerem popisuje obširno delovanje osrednjega društva, kamniške in savinske podružnice, navaja, katera pota je društvo že zaznamovalo, prijavlja imenik članov in naposled društvene računske zaključke. Dodani sta tudi razpravici: „Dr. Johannes Frischauf“ spisal Fr. Kocbek (s podobo prof. Frischaufa) in „Prvi hribolazci na Triglavu v dobi 1778. do 1837.“, spisal Fr. Orožen.

— (Pustna veselica „Slavčeva.“) Vrsto pust-nih veselic narodnih društev je zaključil vrli „Sla-vec“ s prav živahno in dobro obiskano zabavo, katero je priredil v torek zvečer v Perlesovi gostilni, ker drugod ni bilo dobiti pripravnega mesta. Da so bili ti prostori pretesni za mnogobrojne došle pri-

jatelje društva, ni nam treba še le poudarjati. Mnogo jih je moralo oditi. Zabava je bila neprisiljena in ples živahen ter je prišlo tudi nekoliko mask. Mej presledki je nastopil zbor z nekaterimi šaljivimi skladbami, kar je izdatno pripomoglo, da je bila zabava še bolj živahna. Tako smo prebili zadnji predpust, v katerem so se razna narodna društva morala potikati po tujih, dostikrat nedostatnih prostorih.

— (Društveno gibanje v Ljubljani.) Kakor posnamemo iz uradnih podatkov, bilo je pretečeno leto v Ljubljani 106 društev in sicer 59 slovenskih in 18 nemških, ostala društva pa so internacionalna. Izmed slovenskih društev ima največ članov „Družba sv. Cirila in Metoda“ in sicer 11.417; „Slovenska Matica“ imela je koncem 1894 leta 2529 članov, „Zaveza slovenskih učiteljskih društev“ 1645, „Narodna čitalnica Ljubljanska“ 233, „Slovensko planinsko društvo“ 281, pevsko društvo „Ljubljana“ 254, telovadno društvo „Sokol“ 331, „Glasbena Matica“ 637, pevsko društvo „Slavec“ 297, „Radogoj“ 197, „Dramatično društvo“ 299, „Slovensko društvo“ 418, akademično ferijalno društvo „Sava“ 100, „Pravnik“ 174, „Pisateljsko podporno društvo“ 69 in klub slovenskih biciklistov 57. Razven tega obstoji samo še po imenu 18 društev, ki pa v pretečenem letu niso nič več delovala. „Železniško bralno in izobraževalno društvo“ se je prostovoljno razšlo. Vsa v Ljubljani obstoječa društva imela so koncem lanskega leta 50.907 članov. Kakor je iz teh podatkov razvidno, je društveno gibanje v Ljubljani tako živahno, kakor razmerno menda v nobenem drugem mestu avstrijskem.

— (Tragikomičen prigodek v pustnodedeljski noči.) Bilo je na pustni ponedeljek zvečer. Gospod papa, znan lovec, je svojo hčerko in dve drugi gospodični, vse v ukusnih plesnih toaletah izročil previdnosti nekega fijakerja, mu dopovedal, kam naj jih pelje ter mu zabičal, naj pride ponje ob 2. uri po polnoči. S tisto prostodušno iskrenostjo, s katero zatrjujejo kočijaši najneverjetnejše stvari, je tudi ta fijaker obljubil, da bo naročilo točno izvršil. Gospod papa zadovoljen, da je naletel na tako značajnega fijakerja, je šel v kavarno, gospodične pa so se odpeljale na ples. Prvo polovico svojega naročila je fijaker vestno izpolnil. A noč je dolga in noč ima svojo moč, posebno pred pustom. Naš fijaker je po daljšem ugibanju spoznal, da ne more biti zakona, ki bi mu branil iti spat takrat, kadar ga veseli, a ker se ni hotel uvesti na svojo moško besedo, naprosil je tovariša, naj gre ob dveh po rečene gospodične. Ta tovariš je položil roko na srce in slovesno obljubil storiti, kakor mu je naročeno. Pomirjen krenil je prvi fijaker proti svojemu domu. Pa tudi njegovega namestnika je kmalu obšla želja, priti v posteljo. Čim dlje je čakal, toliko bolj se je sprijaznil z mislijo, da ne pojde sam po gospodične in naposled je to naročil svojemu tovarišu Franceljnu ter se spravil domov. — Ta Francelj je torej čakal, da odbije 2. uro. Čakal je potrpežljivo, le žejo, to hudo fijakersko žejo je hodil pridno gasiti. Ko je odbila dve, je bil mož na svojem mestu. Gospodične so prišle in sedle v voz, Francelj pa je udaril pogumno po konjih. „Le hitro“ je klical in kakor blisk je drdral voz mimo stolne cerkve. Zajedno pa je začelo na vrlega moža delovati zavžito vino. Jel je prepevati, da se je daleč razlegalo in priganjal konja, da se je kar iskriilo. Namenjen je bil v frančiškanske ulice, a hkrati so zapazile vozeče se gospodične, da so že pri tobačni tovarni. Fijakar je pa le poganjal konje. Gospodične, vse prestrašene: Za Boga, kam nas pa peljete? Fijakar zapazi v tem hipu znano gostilno in odgovori sila vesel: V Ameriko! In kar mu ni šlo v glavo, da bi gospodične se rajši peljale domov kakor v Ameriko. Ko pa gospodične le niso odnehale, udal se je in obrnil voz ter krenil zopet proti mestu. Do „Tonhalle“ je srečno prišel, tam pa ga je menda za trenutek zapustil angelj varuh, kajti telebnil je z voza in komaj pobral svojega rojstva kosti. Ta nezgoda ga je silno pekla. Njegovo samoljubje je bilo razžaljeno. Tri lepe mlade gospodične so ga videle, ko je padel z voza. Kaj si bodo mislile? Da ne zna voziti. Vse prej, tega pa ne, tako je govoril sam sebi in priganjal z novo silo konja. Ni pa krenil v frančiškansko ulico, ampak naprej na Dunajsko cesto in proti Siški. Gospodične so prosile in grozile in jokale ali Francelj se za vse to ni zmenil, dokler ni stal pred zaprto mitnico. Tam je moral ustaviti. Gospodične porabile so to

priliko in hitro zapustile voz. Galanten mitničar jih je spremil domov. — Kaj je Francelj tisti večer še vse počenjal, ni znano, vé se pa, da bo delal pokoro, za kar je postni čas jako pripraven.

— (O vremenu.) Z letošnjimi zares izrednimi vremenskimi razmerami se bavijo radi tudi strokovnjaki, ki nič dobrega ne pričakujejo od velike množine snega. Znan preiskovalec podzemskih jam in meteorolog, gozdni komisar gosp. Viljem Putick pravi, da je letošnja zima upravo meteorologična redkost. Iz vseh krajev sveta so došla žalostna poročila o nenavadnih vremenskih razmerah, snega je bilo povsod izredno obilo. Glede na veliko obsežnost in na povprečno visokost padlega snega se je bati velikih povodnji. Mnogo se pa da rešiti, ako se pravočasno misli na nevarnost in se stori vse, kar je mogoče, da se jo prepreči, predno še ni prepozno. Zatorej opominja g. Putick, naj se povsod stori že zdaj vse, da se bode moglo uspešno omejiti elementarne sile, ako nastopi nenadoma prevrat vremena. — Znani Falb pa prorokuje, da bomo imeli sneg še v maju. In res je danes po noči padel zopet nov sneg. Če pojde to tako naprej, utegne Falb prav imeti.

— (Popravek.) V večeršnjem našem listku je na prvi strani, v tretji koloni namesto „Affäre Clémenceau“ čitati „Stara pesem“.

— (Nova šola.) Deželni šolski svet je sporazumno z deželnim odborom kranjskim dovolil, da se ustanovi jednorazredna ljudska šola v Starem bregu v kočevskem okraju za vasi Stari in Novi breg, Trnovec, Rikle in Grintovec, in da se sistemizuje učiteljsko mesto v IV. plač. razredu.

— (Trboveljsko pevsko društvo „Zvon“) je priredilo 25. t. m. veselico, katera je pod vodstvom vrlega predsednika, g. kapelana Gregorca, prav dobro vspela. Na veselico se je zbralo lepo število gostov. Zastopana je bila častno vsa trboveljska dolina, a prišlo je tudi mnogo gostov iz drugih krajev, posebno iz Hrastnika in Laškega trga. Vse točke vzporeda zvršile so se izbornu. Petje je bilo lepo. Posebno pohvalo zaslužijo vrli šmartinski tamburaši, ki so vzbudili Trboveljcem tako navdušenost in veselje do slovanske tamburice, da so sklenili ustanoviti tamburaško društvo. Vse je bilo veselo in zadovoljno.

— (Križem sveta) je potovala dopisnica, katero je nekdaj dal v Trstu na starega leta dan na pošto. Namenjena je bila v Col nad Vipavo. Naslov je bil povsem razločno pisan „Spotovani gospod J. K. . . v Colu nad Vipavo“. Iz Trsta je šla dopisnica najprej v Kolonj ob Renu, od tod čez London in Manchester v „Colne“ v Ameriki, od tod zopet nazaj v London in v Trst ter je naposled prišla srečno tudi v Col nad Vipavo. Kriv je tega poštni uradnik v Trstu, ker ne zna slovenski.

* (Zopet umor na Dunaju.) Predvčeršnjim je prišel k nekemu branjevcu v IV. okraju mlad, precej slabo oblečen fant in ga prosil, naj mu menja tisočak. Branjevec je fanta zadržal in poslal po policijo. Fant, vprašan, kje je dobil tisočak, je odgovoril, da mu ga je dal zidarski vajenec Jakobek, 16letni sin nekega hišnika. Policija je tudi tega prijela. Ta je trdil, da je našel mnogo srečk, da jih je v neki menjalnici prodal in zanje dobil tisočak. Policija tega seveda ni verjela nego, sluteč, da sta fanta denar ukradla, jela najprej poizvedovati v hiši, kjer je Jakobekov oče hišnik. V tisti hiši stanuje tudi postavna gospa, udova nekega stavbenega mojstra, Dora Jantska. Priljubljena ta ženska ni, ker se bavi z oderuštvo. Ko zahteva policijski komisar, naj pride Jantska k njemu, izve, da je že teden dni nihče videl ni. Ker se na trkanje na vrata nihče ne odzove, ukaže komisar siloma odpreti vrata. Sredi sobe je ležala Dora Jantska mrtva, umorjena. Morilec jo je najprej zadavil z motovozom, potem pa še z nekim železnim orodjem udrihal po njej. Jakobek je priznal, da je umoril staro ženo in oropane vrednostne papirje prodal ter dobil zanje tisočak. Tovariš, ki je hotel tisočak menjati, ni vedel, da je Jakobek umoril ženo, nego mislil, da je res srečke našel. Jakobek je staro ženo že 16. t. m. umoril. Policija sodi, da umora ni sam zvršil, ampak da mu je kdo pomagal.

* (Kolera je ponehala) v Avstriji popolnoma, kakor je poročal v najvišjem zdravstvenem svetu zdravstveni referent dr. Kusy.

* (Milorad Šapčanin †.) V Belem gradu je te dni umrl Milorad Šapčanin, intendant ondotnega srbskega gledališča in odličen pisatelj.

* (Grozen samomor.) V Tekuczy-u na Galickem se je usmrtil na grozen način 75 letni vpo-kojeni ljudski učitelj Lopatinski. Polil se je namreč ves s petroljem in se potem zažgal. Našli so ga popolnoma sežganega.

* (Štedljiva tašča.) V svarilo vsem tistim materam, ki postanejo prej ali slej tašče, zabeležimo to-le dogodkico: Neki židovski bogataš na Dunaji se je hotel predvčeršnjim poročiti in je naročil pri rabinu „poroko prvega razreda“. Tempel je bil

slavnostno okrašen, ko pa je prišel ženin z nevesto in svati, jih je cerkovnik peljal v neki temni kot, češ, da se bo tam vršila poroka. Ženin je strmel, svatje so strmeli. Ko pa je cerkovnik povedal, da je tašča izprosila gratis-poroko, začel je ženin prav po židovsko razgrajati in je končno pustil nevesto in svate v templu, sam pa šel po svojih potih. Nauk te dogodkice je: tašča ne pokaži svoje prave narave, dokler ni poroka zvršena.

* (Originalna oporoka.) V Putneyu na Angleskem je umrla nek- 78letna gospodična Netty Bloomer, zapustivši 400 000 gld. V svoji oporoki pravi: „Bila sem samica, a ne prostovoljno. Trikrat sem bila zaročena in trikrat zapuščena. Obresti moje zapuščine naj se vsako leto na dan moje smrti razdele mej pet nad 40 let starih samic, ka tere dokažejo, da so bile zaročene in da so jih možki na cedilu pustili. Ako bi se kako leto ne oglasila nobena prosilka, kar pa je pri pokvarjenosti sedanjih mož skoro nemogoče, naj se dotične obresti dodenejo kapitalu.“ Iz te oporoke bi človek lahko sklepal, da je še 78letna starka hrepenela po možu.

Slovinci in Slovenke, vpišite se v družbo sv. Mohorja!

Darila:

Uredništvu našega lista sta poslala:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Avgust Dr u k a r, tajnik moške podružnice v Kranji 6 k r o n, katere je pri maskeradi narodne čitalnice v Kranji privedeževala za družbo sv. Cirila in Metoda ciganka vedeževalka (gdčna. O. D.) — Narodna čitalnica v Kostanjevici 2 k r o n i 6 0 v i n., nabrane za Velikovoško šolo po ciganki na maskeradi dne 24. t. m. — Skupaj 8 k r o n 6 0 v i n. — Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Književnost.

— „Ljubljanski Zvon“ ima v št. 3. to-le vsebino: A. Askerc: Kaznovani paša. Romanca; Ivan N. Resman: Naše dekle; L. Habetov: Imel sem ljubi dve; R.: Grga in drugi; Fridolin Kavčič: Znameniti Slovenci; Josip Starč: Pisma iz Zagreba; Fr. Smolnikov: O raznesilih; Tugomer: Njiva; Pavlina Pajkova: Roman starega samca; Ivan Vrhovec: Iz domače zgodovine. Razbojniki na Kranjskem; Ivan N. Resman: Zdravilo; Slavoljub Dobravec: Učitelj Gregor; Slavomir: Slike iz rudarskega življenja. IV. Polžev Andrejec; Ivan Steklas.: Osvajitev Kaniže po Turkih leta 1600; M. Valjavec: K petemu sesitku Wolfvega slovarja. Listek: Nadvojvoda Albreht †; Družba sv. Mohor a; Doneski k zgodovini Škofje Loke; Bibliografijska slavenska; Levstikovi zbrani spisi; Planinski vestnik; Zora; Slovanska knjižnica; Program in poročilo deželne šole na Grmni; Knjižnica za mladino; Wolfov slovar; Poročilo zaloge slovenskih vseučiliščnikov v Gradcu: Miklošičev prevod Miklošičeve „Domovine“; Najnovejša ogersko-slovenska pesem; Občni zbor „Muzejskega društva“; Mittheilungen des Musealvereines für Krain; Bibliographische Seltenheiten der Truberliteratur; Stanka Vraza predniki; Korošci; Ilirizam, spisal Kulakovski; Ilustrovani hrvaški časopisi; Drugi hrvaški časopisi; Fra Grgo Martić; Na platnicah: O starem ključu. Narodna pripovedka iz Motnika. Zapisal G. K.

Brzjavke.

Dunaj 28. februvarja. V parlamentarnih krogih se zatrjuje, da bode naučni minister dr. Madeyski v kratkem n e p r o s t o v o l j n o o d s t o p i l. Madeyskemu se javno očita, da je že več svojih sorodnikov preskrbel, mej njimi šele zadnje dni nekega dr. Oesterreicherja, kar je baje na najvišjem mestu obudilo veliko nevoljo.

Dunaj 28. februvarja. Iz Prage se poroča: Ako postane grof Thun ministerski predsednik namesto Windischgraetza, postane namestnik na Češkem knez Jurij Lobkovic, kar bi na Češkem jako ugodno uplivalo, deželnim maršalom pa bi se v tem slučaju imenoval knez Ferdinand Lobkovic.

Dunaj 28. februvarja. Cesar Viljem je imenoval cesarja Franca Jožefa nemškim general-feldmaršalom.

Dunaj 28. februvarja. Notarja dra. Mühlbacherja v Dunajskem Novem mestu je policija aretovala, ker je poneveril večje zneske svojih klijentov.

Peterburg 28. februvarja. S kompetentne strani se javlja, da je ministrom unanjih del že imenovan knez Lobanov, ker se car ni mogel odločiti za Staala.

Loterijne srečke 27. februvarja.

V Brnu: 63, 48, 85, 20, 63.

Začetek ob 1/8. uri zvečer.
Štev. 58. **Deželno gledališče v Ljubljani.** Dr. pr. 644.

V petek, dan 1. marca 1895.

Kot gost nastopi gospica **Hermína Šumovska**, član nar. zem. kazališta v Zagrebu.

Dama s kamelijami.

Igrokaz v petih dejanjih. Spisal Aleksander Dumas sin. Poslovenil Fr. Svetič. Režiser gospod Josip Anič.

Začetek točno ob 1/8. uri, konec po 10. uri zvečer.

Prihodnja predstava bo v soboto, dan 2. marca 1895.

Blagajna se odpre ob 7. uri zvečer.

Od medicinskih avtoritet priporočevan
uteši kašelj, raztvarja sluz, krepičen, neobhodno
(1866—12) potreben za rekonvalescente (1860—13)

Dobiva se večinoma v vseh lekarnah.

Glavna zaloga v Ljubljani: **Jos. Mayer**, lekarnar.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
27 febr.	7. zjutraj	722.3 mm.	— 2.6° C	sl. zah.	obl.	7.1 mm
	2. popol.	720.9 mm.	— 1.6° C	sl. sev.	obl.	
	9. zvečer	722.1 mm.	— 0.8° C	sl. szh.	obl.	suega.

Srednja temperatura — 0.6° za 0.9° pod normalom.

Dunajska borza

dné 28. februvarja 1895.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 70 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 60 "
Avstrijska zlata renta	125 " 20 "
Avstrijska krona renta 4%	100 " 75 "
Ogerska zlata renta 4%	124 " — "
Ogerska krona renta 4%	99 " 30 "
Avstro-ogerske bančne delnice	1083 " — "
Kreditne delnice	398 " 60 "
London vista	123 " 75 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60 " 45 "
20 mark	12 " 08 "
20 frankov	9 " 81 "
Italijanski bankovci	46 " 40 "
C. kr. cekini	3 " 80 "

Prodajalka

se išče za prodajalnice s specerijskim blagom in dežel-
nimi pridelki na deželo. — Ponudbe pod „V G. 140“
na upravnštvo „Slovenskega Naroda“. (208—4)

Prodaja hiše.

Hiša št. 14 v Parah ulicah, v dobrem stanju,
z velikim vrtom, se proda iz proste roke.
Več o tem se poizve pri A. Aubelnu na Sv. Petra
cesti h. št. 7. (150—2)

Čast mi je naznanjati slavnemu p. n. občinstvu,
kakor tudi gg. mizarjem, da otvorim z dnem 8. fe-
bruvarjem tukaj

v Ljubljani, na Bregu št. 20

pleskarsko in lakirarsko obrt.

Moje 25letne izkušnje v tej stroki mi omogoču-
jejo izvrševati vsako delo najfinije, najsolidneje, ne
da bi mi se bilo bati konkurence, in po najnižjih
cenah, ker sem pri trdki Eberl, kjer sem delal
skozi 20 let, izvrševal najfinije imitacije vsakovrst-
nega lesa. Z velespoštovanjem (134—9)

Josip Makovec

pleskar in lakirar

na Bregu, Zoisova hiša šte. 20.

Kdor se hoče ženiti naj se obrne
zaupno na
Mariage Company v Budimpešti.

Natančne informacije in popis vseh ženitnih ponudb kakor
od gospodov tako od dam se pošiljajo diskretno kuverti-
rane, ako se nam vpošlje 30 kr. v pošt- **Imenitne zveze!**
(210—2) njih znamkah.

Prvo dolenjsko-ameriško vino
izvrsten pridelek, iz kleti g. Ignacija Wutscherja,
veleposestnika na Brezovici pri št. Jerneju, se
toči
v Florijanskih ulicah št. 28
„pri Dolenjcu“.
Za obilen obisk se priporoča
Jera Sitar
gostilničarica.
(226—1)

Pristna Brnska suknena roba
za spomladno in poletno dobo 1895.
Kupon 3-10 met. gld. 4.80 iz dobre
dolg za popolno gld. 6.— iz boljše
obleko (suknja) gld. 7.75 iz fine
hlače, telovnik gld. 9.— iz fine
stane samo gld. 10.50 iz najfinije
Kupon za črno salonsko obleko gld. 10.—, blago za
vrhne suknje, lode za turiste črn peruvienne in dosking,
blago za uniforme drž. uradnikov, najfinije gredašano
tkanino itd. razpošilja po tovarniških cenah kot rečna
in solidna najbolj znana zaloga suknenege blaga
SIEGEL-IMHOF v Brnu.
Vzorci zastoj in poštnine prosto! — Jamči se za to, da
pošiljke popolnoma odgovarjajo vzorcem.
Na uvaženje! Slavno p. n. občinstvo se zlasti opozarja,
da se blago dobi mnogo ceneje, če se premo na-
reča, nego če se naroča od takih, ki sami isto pri nas
kupišejo. **Tvrdka Siegel-Imhof v Brnu** razpošilja
vse blago po pravih tovarniških cenah, ne da
bi v račun jemala privrtno kupovalce jako oškodujočega
sleparskega „krojaškega popusta“. (139-7)

Dr. Friderika Lengiel-a
Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, ka-
teri teče iz breze, ako se navrti
njeno deblo, je od pamtveka
znan kot najizvrstnejše lepilo;
ako se pa ta sok po predpisu
izumitelja pripravi kemičnim
potem kot balzam, zadobi pa
čudovit učinek.
Ako se namaže zvečer ž
njim obraz ali drugi deli polti,
ločijo se že drugi dan ne-
znatne luskinke od polti, ki postane vsled
tega čisto bela in nežna.
Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in ko-
žave pike ter mu daje mladostno barvo; polti pode-
ljuje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo
pege, žolčavost, ogerce, nosno rdečico, zajedce in
druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom
vred gld. 1.50.
Dr. Friderika Lengiel-a
BENZOE-MILO.
Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo
nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr. (12—4)
Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkóczy-ja
lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naro-
čila vzprejema W. Henn, Dunaj, X.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1894

Nastopne omenjeni prihajati in odhajati časi označeni so v
srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljub-
ljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Oe-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Ausses, Ischl, Gmun-
den, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linc, Budejovice,
Pilsen, Marijine varo, Eger, Karlove varo, Francove varo, Prago,
Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Oe-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Dunaj
via Amstetten.
Ob 12. uri 55 min. dopoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 12. uri 55 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak,
Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj.
Ob 6. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec,
Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Ino-
most, Bregence, Gurib, Genua, V. via, Steyr, Linc, Gmunden, Ischl,
Budejovice, Plana, Marijine varo, Eger, Francove varo, Karlove varo,
Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 20 min. zvečer osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lip-
sje, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov,
Planja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Gmundena, Ischla, Aus-
ses, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Beljaka,
Franzensfeste Trbiša
Ob 8. uri 10 min. zjutraj osebni vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten,
Lipsje, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih
varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Genua,
Guriba, Bregence, Inomosta, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ljubnega,
Celovca, Lince, Pontabla, Trbiša.
Ob 2. uri 32 min. popoldne osebni vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selthalja,
Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 25 min. zvečer osebni vlak iz Kočevja, Novega Mesta.
Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in
Ljubnega, Beljaka, Celovca, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
Ob 8. uri 55 min. popoldne v Kamnik.
Ob 6. uri 50 min. zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 58 min. zjutraj iz Kamnika. (5—48)
Ob 11. uri 15 min. dopoldne v Kamnik.
Ob 6. uri 50 min. zvečer v Kamnik.

Pri c. kr. poštne uradu na deželi
se takoj vzprejme izkušena

poštna odpraviteljica.

Kje? pove iz prijaznosti upravnštvo „Slov.
Naroda“. (229—1)

Spoštovani gg. krčmarji!

Kdor hoče

finega vina

liter po 17—20 kr. kupovati, obrne naj se do

Frana Gregorka na Sušaku pri Reki.

Blago se pošilja le s povzjetjem in na zahtevanje se poprej
pošiljajo tud vzorci. (188—5)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.
Protinski cvet
ali
cvet zoper trganje.
Steklenica 50 kr., 12 steklenic 4 gld. 50 kr.
Odločno najboljša mazilo zoper trganje po
udih, bolečine v rokah, nogah, v križi
ter v živilih, otrpnele ude in kite itd.
Dobiva se pri (1231-17)
Ubaldu pl. Trnkóczy-ju
lekarnarju v Ljubljani.
Pošilja se z obratno pošto.
Lekarna Trnkóczy v Gradci.

Zahvala.

Za odkritosrčno sočutje, katero se nam je
skazovalo od strani naših sorodnikov, prijateljev
in znancev mej boleznijo in ob smrti naše ne-
pozabne, srčno ljubljene matere

Ane Čibej roj. Inglič

preminole dné 23. februvarja t. l., kakor tudi za
ogromno udeležbo pri pogrebnem sprevodu, izre-
kamo tem potom svojo najglobokejšo zahvalo.

V Ajdovščini, dné 26. februvarja 1895.

(228)

Žalujoči ostali.

Prodaja posestev.

Proda se iz proste roke več posestev, in sicer:

hiša in zemljišče v Ribnici,

hiša na glavnem trgu v Sodražici

prikladna za trgovino, dalje

posestvo v Žimaricah

in sicer ali celotno ali pa posamične parcele in slednjič

posestvo v Podklanci (Mlaka)

istotako ali celotno ali pa posamične parcele. Tudi se odda v najem

jako prostorna prodajalnica

na najlepšem prostoru v Sodražici.

Več se izve pri lastniku g. **J. Fajdigi**, trgovcu in posestniku v
Sodražici. (219—1)